

РЕШЕНИЕ

№ 2420

гр. София, 07.05.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 06.03.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **13495** по описа за **2019** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на П. Р. Т., чрез процесуалния представител адв. К. против Решение № 66473/ 15. 03. 2019 г., постановено по НАХД № 377/ 2019 г. по описа на Софийския районен съд, 3-ти състав. С посочения съдебен акт е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 17-4332-015669 от 4. 08. 2017 г. на Началник към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП на касатора е наложено наказание глоба в размер на 20 /двадесет/ лева за нарушение на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП, наложени са кумулативно наказания „глоба“ в размер на 2000 /две хиляди/ лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 /двадесет и четири/ месеца за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, както и наказание “глоба” в размер на 10 /десет/ лева за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба се твърди, че решението на СРС е неправилно, постановено в противоречие с материалния и процесуалния закон - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. Подробни съображения са изложени в депозирана писмена защита. Искане се отмяна на оспорвания съдебен акт, като се постанови нов, с който да се отмени издаденото наказателно постановление.

Ответникът – СДВР, Отдел „Пътна полиция“, редовно уведомен, не изпраща

представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира жалбата за основателна и моли да бъде уважена.

Административен съд - София град, III-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК. Разгледана по същество, същата е неоснователна, поради следните съображения:

Районният съд е приел за установена следната фактическа обстановка:

С Наказателно постановление /НП/ № 17-4332-015669 от 4. 08. 2017 г. на Началник към СДВР, отдел „Пътна полиция“ на касатора е наложено наказание глоба в размер на 20 /двадесет/ лева за нарушение на чл. 20, ал. 1 от ЗДВП, наложени са кумулативно наказания „глоба“ в размер на 2000 /две хиляди/ лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 /двадесет и четири/ месеца за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДВП, както и наказание глоба в размер на 10 /десет/ лева за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДВП, за това, че на 15. 07. 2017 г. около 21: 05 часа в [населено място],[жк], пред [жилищен адрес] като водач на лек автомобил "Мерцедес 200Е" с рег. № 6737 ВА, поради недостатъчен контрол върху МПС, реализира ПТП в паркиран пред него лек автомобил "Шкода Ф." с рег. СА 6605 ТМ, отказва да бъде изпробван с техническо средство Алкотест Дрегер 7410+, № 0055 за употреба на алкохол, при издаден талон за медицинско изследване № 000254 и не представя СУМПС.

Разпитани по делото пред районния съд са свидетелите Н. Н. - актосъставител, П. В. и А. С. - присъствали при установяване на нарушението и съставяне на акта, според които по сигнал за ПТП посетили мястото на произшествието, където установили водачите на двата автомобила. Произшествието било обезпечено от служители на О5 РУ по подаден сигнал. След като двамата участници попълнили декларации, били съставен протокол за ПТП и скица към него. При оглед на щетите и цялостната обстановка, предвид на вписаните обстоятелства в декларациите от водачите, установили механизма на ПТП - автомобил, който бил паркиран пред блока, бил ударен от друг автомобил, който излизал от мястото до паркирания. На водача, причинил ПТП, бил съставен АУАН в негово присъствие и му бил предявен.

Районният съд е разпитал и свидетеля Т. Т., според когото през м. 07. 2017 г. бил паркирал служебния си автомобил "Шкода Ф." пред бл. 13 в[жк]и се намирал на балкона на апартамента си, когато видял, че неговият съсед П. Т., който бил паркирал до автомобила му, прави маневра, за да излезе от редицата на паркиралите автомобили и го ожулил в лявата задна броня. Той не спрял, а продължил напред, където спрял пред супермаркет и бил настигнат от свидетеля Т., който извикал полиция. След около два часа пристигнали контролните органи, предложили на двамата водачи да бъдат изпробвани за употребата алкохол, съставили протокол за ПТП и скица към него, а на П. Т. бъл съставен и АУАН.

В съдебното производство пред районния съд били разпитани и свидетелите М. Т., Ц. Ц. и Н. П., според които когато през м. 07. 2017 г. П. Т. и неговата съпруга М. Т. се прибирали с автомобила си от работа, при паркирането той одраскал автомобила на свидетеля Т.. Притеснил се и затова искал да го открие, за да разговарят, но не успял да го намери. Тръгнали съпрузите до блока на зет си и там се видели със свидетеля Ц.,

с когото пили кафе и се разделили. Минали през близкия супермаркет, за да пазаруват и се видели с колеги на Т., един от които черпил за внуче и по този случай Т. употребил алкохол. След това не шофирал, а автомобила си оставил на паркинга пред супермаркета, където го видял свидетелят П.. След около два часа на място пристигнали полицаи и собственикът на пострадалия автомобил. Започнала полицейска проверка, при която жалбоподателят отказал да бъде изпробван с дрегер, защото вече бил употребил алкохол.

Въз основа на събраните доказателства Софийският районен съд е направил извод, че НП е издадено от компетентен орган и в кръга на неговите правомощия. Приел е, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, а при съставянето на АУАН и издаването на оспореното НП са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. По същество на спора районният съд е изложил съображения, че административнонаказателната отговорност на П. Т. е ангажирана правилно за извършени нарушения на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП, чл. 174, ал. 3 от ЗДвП и чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

Съдът споделя изводите на първоинстанционния съд, че в конкретния случай безспорно е доказано извършено нарушение на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП, тъй като П. Т. не е контролирал моторното превозно средство, което е управлявал и така е създал непосредствена опасност за движението, като резултатът от това нарушение се е проявил в реализирането на пътно-транспортно произшествие между управлявания от него лек автомобил "Мерцедес 200Е" с рег. С 6737 ВА и паркирания пред него лек автомобил "Шкода Ф." с рег. СА 6605 ТМ

Неоснователно е твърдението в касационната жалба, че в конкретния случай жалбоподателят не е имал качеството на водач. Установява се по делото, че дошлите на място полицейски служители са констатирали ПТП с участието на П. Т. /за което липсва спор в производството/ и именно в качеството му на водач на моторно превозно средство, участвало в пътно-транспортно произшествие, са поискали да извършат проба за употреба на алкохол. Без значение за съставомерността на нарушението по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП е обстоятелството, че между възникването на ПТП и пристигането на полицейските служители е изминал период от време от около 2 часа. Фактът, че след ПТП водачът е употребил алкохол, не е основание за отмяна на санкцията за посоченото нарушение, тъй като в конкретния случай П. Т. е наказан за това, че е отказал да бъде изпробван за употребата на алкохол, без значение от мотивите на този отказ. Евентуалното установяване на определено количество алкохол в кръвта на водача би било основание за налагане на друга санкция по ЗДвП, която би могла да бъде оспорвана от водача в отделно производство, в което същият би могъл да изложи твърденията си относно употребата на алкохол, последваща във времето настъпилото ПТП.

Що се отнася до твърдението, че не е имал качеството на водач по смисъла на § 6, т. 25 от ЗДвП, следва да се отбележи, че това би било така, ако същият бъде изпробван по повод на друг инцидент, несвързан с настъпило ПТП, в което жалбоподателят е участник. В конкретния случай обаче именно поради възникналия пътен инцидент с негово участие полицейските служители са притъпили и към проверката за употреба на алкохол. Дали това тяхно действие в конкретния случай е било необходимо и навременно, е въпрос на друга преценка, която не е предмет на конкретното производство. Фактът на отказ водачът да бъде изпробван за употреба на алкохол е достатъчен да се направи извод за извършено нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

Ето защо, правилно районният съд е приел, че П. Т. е санкциониран законосъобразно за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

Доколкото от доказателствата по делото се установи, че същият не е носил свидетелството си за управление на МПС, то законосъобразно е била наложена и глоба за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

Не са допуснати и съществени нарушения на процесуалните правила от районния съд, както и такива в административнонаказателното производство. Нарушенията, извършени от санкционираното лице, са описани конкретно и ясно по начин, който не е пречатвал правото на жалбоподателя да разбере административнонаказателното обвинение и да се защити. Твърденията за неправилно посочване на точния час на извършените нарушения са неоснователни, тъй като както от АУАН, така и от попълнените декларации от участниците в ПТП се установява, че инцидентът е възникнал на датата и часа, посочени АУАН и НП. Дори да се приеме, че събитието е възникнало по-рано /както се твърди в касационната жалба/, това не представлява основание за отмяна на наказателното постановление, тъй като не е попречило на правото на защита на санкционираното лице. Непосочването на мотиви за приложението на чл. 28 от ЗАНН също не представлява съществено процесуално нарушение, тъй като е безспорно, че след като са наложени наказания за извършените нарушения, то административнонаказващият орган е приел липсата на маловажен случай.

Поради това, настоящата касационната инстанция приема, че решението на Софийския районен съд е правилно, като не се установяват касационни основания по чл. 348 от НПК за отмяната му и същото следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд – София град, III-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 66473/ 15. 03. 2019 г., постановено по НАХД № 377/ 2019 г. по описа на Софийския районен съд, 3-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.